

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Tractatus Juridicus Ad Librum III. Decretalium Gregorii IX.
Clericorum in communi, nec non Prælatorum, ac
Capitulorum in specie obligationes, & jura complectens**

Scharz, Oddo

Salisburgi, 1738

§. I. Quid, & quotuplex sit unio? & quotupliciter illa fieri possit?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63800](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63800)

P A R S IV.

De Unione Beneficiorum.

§. I.

Quid, & quotuplex sit unio? & quotupliciter illa fieri possit?

S U M M A R I A.

40. Unio beneficiorum describitur, quæ alia est perpetua, alia temporalis. 41. Fit communiter tribus modis per confusionem, per subjectionem, sive accessionem, & per exæquationem. 42. Circa unionem subiectivam varii effectus panduntur. 43. Quid in effectu interfit, beneficia esse æqualiter unita? 44. Unio non præsumitur, sed probari debet, modi probandi recensentur.

40 **U**Nio, in præsentî nil aliud est, quàm beneficiorum, auctoritate Prælati Ecclesiastici facta conjunctio. Garz. de Benefic. part. 11. cap. 2. n. 3. Castropalao tract. 13. de benefic. punct. 12. §. 1. num. 1. sensus hujus definitionis ex dicendis patebit.

Dividitur unio in perpetuam, & Temporalem. Illa est, quando in instrumento unionis exprimitur ejus perpetuitas, ut in cap. 33. de Præbend. vel, quæ fit ad perpetuam rei memoriam, vel, quæ fit ad beneplacitum Sedis Apostolicæ, quæ nunquam moritur, cap. 5. de Rescript. in 6. vel denique, quæ fit ob necessitatem, vel utilitatem ipsius Ecclesiæ, cui fit unio, arg. cap. 1. Ne Sede vacante, eò quòd pariter Ecclesia non moriatur. P. Reiffenstuel h. t. §. 3. num. 37. Unio temporalis dicitur, quæ fit in commodum, & ad vitam ipsius Beneficiati, & ideò dispensatio potius, quàm unio dicenda est. Azor. tom. 3. lib. 6. cap. 28. Quest. 17.

Unio Beneficiorum per Gloss. in 41 cap. 48. C. 16. Q. 1. communiter receptam tribus potissimum modis fieri solet. I. Ut ex duobus beneficiis fiat unum, ita ut per hanc unionem alterum alteri neutiquam subordinetur, & tunc jura, consuetudines, & privilegia concessa uni, competunt & alteri, & si utriusque beneficii jura, & privilegia plura sint, aut sibi contraria, tunc illa retinentur, & conservantur, quæ humaniora, meliora, & favorabiliora apparent. Panormit. ad cap. 1. Ne Sede vacent. Rebuff. in Prax. Tract. de Unionibus. Tract. 1. num. 11. & seqq. Garz. part. 12. cap. 2. num. 7. & 10. Exemplum hujus unionis habetur in cap. 47. C. 16. Q. 1. ibi: Papa duos Episcopatus in unum redigere potest. II. Ut una Ecclesia subjiciatur alteri, quo casu unita censebitur quasi extincta, & assumet naturam, qualitates, & privilegia Ecclesiæ principalis, cui ceu accessoria adhæret. arg. Clem. 2. de Præbend. Rebuff. d. l.

d. l. num. 15. Garz. num. 13. & Ecclesia, cui fit unio, dicitur *Mater*, unita verò *Ecclesia filialis* salutabitur. Gonzalez ad *Regul. 8. Cancell. Gloss. 5. §. 7. num. 15.* Notandum autem, hanc unionem, quæ etiam *accessoria*, & *subjectiva* communiter à DD. vocatur, ita fieri oportere, ut Beneficium *minus dignum* uniatum *magis digno*, v. g. *Ecclesia Parochialis* alicui *Præbendæ Cathedrali. cap. 6. de Præbend. in 6.* cum non deceat, ut magis dignum sit accessorium minus digni, & hæc unio priore frequentior est, solétque fieri eo fine, ut alterum Beneficium aliàs tenuium reddituum, auctiorem dotem pro congrua Beneficiati sustentatione recipiat.

42 Circa hunc uniendi modum DD. sequentes ponunt illationes I. inferunt Ecclesiam Parochialem, quæ hoc modo *Canonicatui*, aut dignitati *Cathedrali* unita est, non inducere incompatibilitatem. Garz. *part. 11. cap. 5. num. 195.* II. Nec ad *Canonicatum*, vel *Dignitatem*, cui dictæ *Parochialis Ecclesiæ* unio facta est, requiri ætatem 25. *Annorum*, sed sufficere ætatem requisitam ad ipsum *Canonicatum*, vel *Dignitatem*, modo *Parochia* annexa per idoneum *Vicarium* regatur. per *cap. 30. §. qui verò de Præbend. Garz. part. 12. cap. 2. n. 26.* *Piascius in Prax. nova Episc. part. 2. cap. 5. num. 21.* III. Nec in impetratione Beneficii, cui facta est unio, mentionem faciendam esse beneficium accessorii, sed solum principalis, cujus collatione facta, aut possessione accepta, habeatur etiam possessio beneficium uniti. Garz. *cit. loc. num. 12.* *Menoch. de R. J. Q. Cas. 205. num. 67.* IV. Nec in provisione talis dignitatis, annexam *Parochialem* habentis, faciendum esse *concursum* à Con-

cil. *Trid. præscriptum. Garz. part. 9. cap. 2. num. 193. Less. de J. & J. lib. 2. cap. 34. num. 82.* V. *Posse Episcopus* dispensare ad tale Beneficium simplex, cui *Parochiale* unitum est. *Steph. Gratian. Discept. forens. cap. 273. num. 47.* Vide etiam *Pax Jordan vol. 2. lib. 10. Tit. 32. n. 12. & seqq.*

III. Uniri possunt duo beneficia 43 æque principaliter, ita, ut utrumque in suo statu maneat, qualitates, & privilegia sua retineat, proprios redditus agnoscat, & unus duntaxat utriusque sit *Rector*, & eapropter, dum quis ex taliter unitis beneficiis alterum impetrare vult, utriusque mentionem faciat necesse est. *Garz. d. cap. 2. num. 37. & 39.* Quod si duo illa beneficia diversis *Episcopis*, vel *Metropolitanis* subsint, neuter per talem unionem jus conferendi, vel confirmandi amittit, sed ad collationem, vel confirmationem uterque concurrent, cum tamen ad unionem secundo modo factam sufficiat consensus *Praelati* majoris beneficii, quia accessorium non censetur vacare. *Garz. d. l. n. 47.*

Quoniam verò *Ecclesias*, vel *Præ-44 bendas* unire odiosum, & simul res facti est, eapropter unio non præsumitur, sed probari debet ab eo, qui factam asserit. *Menoch. de Præsumpt. lib. 6. Præsumpt. 80. num. 1.* Probatum autem juxta eundem Authorem, *d. l. & Mascard. de Probat. Conclus. 1419. per tot.* nec non per *Pax Jordan cit. tit. num. 21. & seqq.* variis modis. I. Ex paupertate, & inopia alterius beneficii, cui facta est unio, apparente, si illa pro causa unionis allegetur. II. Ex diuturnitate temporis, quo constat unionem fuisse observatam, & quidem, si adest *Titulus* ad præscribendum habilis, sufficit

ficiet tempus 40. Annorum. per cap. 4. de Præscript. secus tempus immemoriale per cap. 1. de Præscript. in 6. cum allegans jus commune sibi in contrarium habeat. Nam de jure communi quælibet Ecclesia suum proprium, & distinctum Rectorem habere debet. per c. 15. de Præbend. III. Etiam probatur unio ex instrumentis antiquis, quia verba enuntiativa in ejusmodi instrumentis habent vim fame, quæ in antiquis plenè probat. IV. Eo casu, quo quis petit separationem beneficiorum, concludenter probatur unio per confessionem ejus, qui petit separationem. Sicut, qui petit divortium, fatetur Matrimonium. Cæterum si dubitetur, an unio

Beneficiorum accessorie, vel æque principaliter facta sit, juxta supra allegatos Authores, hoc dubium taliter submoveri, & resolvi potest. Si unum beneficium evidenter appareat dignius altero, aut si ex antiquis, iisque authenticis scripturis constet, alterutrum fuisse principale denominatum, unio præsumitur fuisse accessorie facta. Item ex residentia in altero, & ex fama id conjici potest, ubi verò non apparet alterum altero esse dignius, nec consuetudo, aut antedicta conjecturæ alterius præ altero eminentiam manifestant, utrumque beneficium æque principaliter fuisse unitum præsumendum est. Ita dd. AA.

§. II.

Quibus competat facultas uniendo beneficia? Et ex quibus causis ea uniri possint?

SUMMARI A.

45. Unire posse beneficia S. Pontificem, extra dubium est. 46. Quam potestatem etiam in Episcopo agnoscimus, limitate tamen, ut ne reservata S. Pontifici uniat, 47. Item in Legato à latere. 48. Duæ oppositiones annihilantur. 49. Non etiam hæc facultas competit aliis Prelatis inferioribus. 50. Ut unio beneficiorum subsistat, causa vel necessitatis, vel utilitatis adesse debet, & quæ illa? 51. Item vocandi quoque sunt illi, quorum interest. 52. Debet insuper accedere consensus Capituli. 53. Unionem rursus dissolvere possunt illi, qui unierunt.

45 **A**N S. Pontifex possit unire beneficia, frustra quæsieris, habet enim is plenariam in omnibus beneficiis majoribus, & inferioribus disponendi facultatem per cap. 2. de Præbend. in 6. & Clem. 1. §. fin. Ut lite pendente Sc. præprimis autem potestas uniendo Episcopatus privativè competit Papæ. cap. 8. de Excess. Prælat. cap. 47.

C. 16. Q. 1. Num verò facultas uniendo beneficia inferiora competat Episcopis, Legatis, Capitulis Sc. de hoc dubitari potest.

Dico igitur I. Episcopus, spectato 46 jure communi, potest ex rationabilibus causis, aliisque requisitis concurrentibus, unire beneficia suæ Diocæsis, modo illa non sint exempta, aut S. Pontifici